

Kett-pedagógia

MTA-PPHF Valláspedagógia Szakmódszertani Kutatócsoport

Fügefű Műhely

Izajás jövendölése

A foglalkozást Raimund Wolf foglalkozásának felhasználásával

Sipos Edit tervezte.

MTA Szakmódszertani Pályázat 2016

9¹A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál országának árnyékában laknak, azoknak világosság támad. ²Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik. Úgy örülnek majd színed előtt, ahogy aratáskor szoktak örülni, s ahogy akkor örülnek, amikor a zsákmányt osztják. ³Mert terhes igáját, a vállára nehezedő rudat, sanyargatója botját összetöröd, mint Midián idejében. ⁴Mert minden harcban viselt sarut, minden vérben forogott ruhát elégetnek, s tűznek lesz martaléka. ⁵Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az ő vállára kerül az uralom. Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme. ⁶Messzire kiterjed majd uralma, és a békének nem lesz vége Dávid trónján és királyságában, amelyet megerősít és megszilárdít a jog és az igazság által. Mostantól mindörökké ezt teszi a Seregek Urának féltő szeretete. (Szent István Társulati Biblia)

9¹A nép, amely sötétségben jár,
nagy világosságot lát;
akik a halál árnyékának országában laknak,
azokra világosság ragyog. ²Megsokasítod az ujjongást,
magnöveled az örömet;
örvendenek színed előtt,
ahogy örvendenek aratáskor,
és amint ujjonganak, akik a zsákmányt osztják. ³Mert összetöröd terhes igáját
a vállára nehezedő botot,
és sanyargatójának pálcáját,
mint Madián napján. ⁴Mert minden dübörögve menetelő katonacipő
és vérben megforgatott ruha
elégetésre kerül, tűz martaléka lesz. ⁵Mert gyermek születik nekünk,
fiú adatik nekünk;
az uralom az ő vállán lesz,
és így fogják hívni nevét:
Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten,
Örökkévalóság Atyja, Béke Fejedelme. ⁶Uralma növekedésének
és a békének nem lesz vége
Dávid trónján és királysága fölött,
hogyan megszilárdítsa és megerősítse azt
joggal és igazsággal,

mostantól fogva mindörökké.
A Seregek Urának féltő szeretete műveli ezt. (Káldi. Neovulgáta)

A foglalkozásunkban egy ószövetségi szöveget járunk körbe a gyermekekkel és felnőttekkel. A cél, hogy közelebb hozzunk a résztvevőkhöz egy különlegesen szép és mély mondanivalót hordozó jövendölést. A katekézisben meg kell találni az emberi szituációt, amit a bibliai történet magában hordoz és azt a szituációt is, amiben a bibliai történet erőteljesen elhangozhat. A hűség mindkét irányba köti az elbeszélőt.

A képünknek különleges dinamikája van: külső és belső világok képei jelennek meg egymással összefonódva. Izajás próféta jövendölésének elbeszélésével a szemünk előtti kép egy absztrakt szintre lép és vele együtt a résztvevők előtt is egy új, a korábnál gazdagabb kép jelenik meg.

1. A közép megalkotása

Kék terítő/kből eget alkotunk. Eljátszunk az ég magasát, az égiteket, a csillagokat.

2. Az ég közé barna kendőkből **földet alkotunk**. Körbejárunk a földön. Egyedül, társakkal. Egy szakaszra zöld kendőket teszünk.

3. Csillagos égbolt. Sötétség.

Eljátsszuk a sötétséget: Néha leszáll a éj./ Mindent betölt a sötét./ Körülölel engem!
Beférkőzik a szívembe is.

Sötétségélményeket kérünk a résztvevőktől.

4. Félelem-szituációk

Alkotás: Filcből vagy papírból kivágott emberkéket adunk a résztvevőknek és egyszerű alapanyagokat. Arra kérjük őket, hogy a székükkel szemben a „földön” jelenítsenek meg valakit, aki fél, aki bajban van, aki nehéz helyzetben van...

Beszélgetünk ezekről a helyzetekről.

Körbehordozunk egy gyertyát, mint a reménység jelét.

Csak vándorolunk (Taizê)

Csak vándorolunk az éjben,
Mert forrás vizére vágyunk.
Szomjunk a fény a sötétben,
Szomjunk a fény a sötétben.

5. Bibliai pásztorok és a biblia történet elbeszélése

Bibliai figurákat hordozunk körbe és a korábban lerakott zöld kendőkre helyezük őket. Egy család, akik a nyáját őrzik. Sötét van és egymás között arról beszélgetnek, hogy milyen sok ember van, akinek az életét betölti a sötét.

A mama **elmesél egy történetet**: Izajás jövendölését. És azt mondja: „A csillagokból látom, hogy már nincsen messze, akiről Izajás beszélt.”

Énekel a gyermekeinek, hogy bátorítsa és vigasztalja őket:

Éneklés közben **gyertyákat gyújtunk** és a képünkön elhelyezzük.

Sötét fenn az ég

||: em hm G D C G H H⁷ :|| em

1. Sötét fenn az ég, fény sehol sem ég,
saz arcomba álmos köd szítál.
Süket, sűrű csönd, némaság köszönt,
és senki sincs, ki fénylő jelet
gyűjtson az éjszakán.

- Refr. Jöjj el hát Istenem, lobbants lángot az éjjelen,
égő irgalmadat terjeszd ki fölénk!
Jöjj el hát Istenem, nyíljon bár ki a végtelen,
jöjj el gyermekarcú Isten, szállj közénk!

||: em hm G D C G H H⁷ :|| em

1. Földünk puszta, rom, jöjj el irgalom,
jöttöd reményt, megváltást ígér.
Minden elveszett, ne hagyj népedet,
hiányod a szívekben már a földtől az égig ér!

Refr.

CODA Jöjj el hát!

Adventi ének

1. *em* *am D em*
Jöjj el, jöjj el, Emmánuel,
am G C am hm em
Csak Téged áhít Izrael,
am D G C G
És Hozzád sóhajtt untalan,
D em am D em
Mert Isten híján hontalan.

G D em hm C am D em
Refr. Meglásd, meglásd, ó Izrael,
G C am hm em
Hogy eljövend Emmánuel!

2. Jöjj el, jöjj el ó Napkelet,
Im árva néped költöget,
Törd át a sűrű éj kódét,
És oszlasd gyászát szerteszét.

Refr. Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

Indulj meg te Föld

am dm
Indulj meg te Föld
G C
az Úr orcája előtt
am dm
Jákoknak és Izraelnek
E⁷ am
Istene előtt.